

ἀνωλόλυξε δὲ ἀντὶ τοῦ ἤυξατο, μετ' εὐχῆς ἐβόησε cf. adn. v. 1176. longe optime vetus Thucydidis interpres, cuius nunc memoria suscitatur, ἐπιθειασμούς dixit. ceterum vocem magis poetis propriam a Thucydide non alienam esse discas ex II 4 τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῆ τε καὶ ὀλολυγῆ χρωμένων.

H. U.

Ad Ciceronis pro Ligario 2, 5.

‘Cum ipsa legatio plena desiderii ac sollicitudinis fuisset propter incredibilem quandam fratrum amorem, *hic* aequo animo esse potuit belli discidio distractus a fratribus?’

‘Hic’ a Cicerone profectum esse non negarem, si ad antecedentia verba ‘propter incredibilem quandam fratrum amorem’ simul audiri possit ‘in eum’ sc. Ligarium. Nunc vero cum hoc nullo modo fieri queat — manifestum enim est mutuum amorem esse intellegendum —, ego ‘hic’ corruptum esse censeo. Quod autem nonnulli editores ‘hic’ pro adverbio accipientes idem valere volunt atque nostrum ‘bei dieser Lage der Verhältnisse’, hoc multis verbis refutare non opus est, quandoquidem ipsi editores de veritate huius interpretationis dubitasse videntur. Addunt enim Richterum ‘tunc’, Heinium ‘illic’ scribendum proposuisse. Ego scribo ‘sic’ (aequo animo), quod idem est atque Graecum αἴτως, cuius usus qui plura exempla requirat, affatim inveniet apud C. F. W. Muellerum ad Cic. p. III vol. I adn. crit. p. LXXV. Ego satis habeo duos locos adferre, unum Ciceronis (pro Rosc. Am. 26, 71) ‘non sic nudos in flumen deicere’, alterum Horati (C. II 11, 14) ‘sic temere’.

Berolini.

Ferd. Becher.

Lectiones astronomicae.

Dum Arati interpretum historiam criticam persecutus, quam alio loco explanabo, Germanici codicem Basileensem Berolini examino, data occasione commentaria astronomica a Maassio nuper edita denuo conferre constitui. nec poenituit me consilii, quoniam apparatus criticum, quod ad hunc codicem omnium facile principem et ab ipso editore descriptum attinet, erroribus gravissimis scatere intellexi. quos, quam brevissime fieri potest, corrigam, numeris usus Maassianis; non commemoravi, quae ille ex operis ratione neglexit.

Pag. 104, 5 adornantur (-ur per *compendium*) || 105, 6 australis || 107, 2 sqq. *codicis imago proponenda est:*

in quo urceus coruus antecanis aquila delphinus
orion tela deltoton andromeda /ro trigin
laepus caetus canis. unde fieri omnia signa nume
ta unum et quae sequuntur. ||

107, 11 tuarum uirgiliae in taurum uergiliae corr. || 109, 1 stillae || 109, 2 sole fort. ex solē corr. || 111, 16 negotiationem || 111, 21

usque ad calce de signo || 111, 22 congregietur || 113, 1 igitur || 113, 16 XU || 115, 2 librē in librā corr. || 115, 9 centauris capulas in centauri scapulas corr. || 117, 1 cancer || 119, 21 incolō in incolā corr. || 121, 3 serpentarios || 121, 25 coruus in coruū corr. || 123, 14 cauda om. || 124, 17 quam] quod erasum || 125, 3 mercurij || 125, 4 semissphera in semisspheria corr. || 125, 12 LXVI || 126, 4 terminatū ||

Pag. 105, 9 adorantur in adornantur corr. || 107, 12 spicas || 107, 22 XII || 113, 3 sicut (-nt ligatae) || 115, 13 aquari || 119, 9 tuari || 123, 5 aquaria || 123, 15 septentrioni custos || 123, 16 prima om. ||

Pag. 134, 8 cyncus || 134, 14 capricornium || 139, 4 dextra || 139, 16 capricornē ||

Pag. 137, 20 agitorem ||

Pag. 140, 2 celi | 140, 10 quum] qm̄ (i. e. quoniam) || 141, 4 predictum || 141, 8 memoria || 141, 11 anclidem potius quam andidem; item p. 141, 15 || 141, 20 facturae || 142, 7 quom] quō (i. e. quoniam): item sine dubio MP p. 140, 10: solvit Maassius compendia (cf. p. 144, 2) || 142, 8 inquit. apud, supra scriptum & punctum additamenti causa insertum || 142, 9 faciat (-t unciali) ib. dicitur (-ur comp.) || 142, 15 rasura duodecim fere litterarum || 142, 16 proibet || 142, 19 homanus in humanus corr. || 143, 3 d&aalem constitutionem || 143, 9 praefatus || 143, 10 esset astrologus (om. et) || 143, 14 quidem potius || 144, 2 quoniam] qm̄ || 144, 5 equidem nescio, quae ibi poni potuerit imago; vacant lineae viginti quattuor ||

Pag. 159, 47 definit || 159; 48 properem; (i. e. -mus) || 159, 49 tam̄ (i. e. tamen) || 161, 63 fluuIn in fluuIn corr. || ib. laepus (-us ligatae) || 161, 69 orior in orion corr. || 161, 73 iacit || 163, 88 aequitatem || 163, 92 pertransiit || 163, 93 sq. currens (s ex altera n corr.) in circuitu (-tu ex -te corr.) || 165, 101 uniuersorum || 167, 127 adcommodat || 167, 136 germire || 169, 149 subrip& || 169, 160 inmutans || 169, 165 uiolenti || 169, 177 sq. alia manus aequalis infra lineam extremam addidit; proximum folium exectum || ceterum p. 159, 36 interpretis aut legit aut intellexit κυρον: quod cani vertit; compendium coi a saeculo nono alienum est.

Berolini.

Paulus de Winterfeld.

ΤΟΣΟΥΤΟΣ.

Euripides Ion 374 steht ἐς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν, εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν. Hierzu führt Wecklein unter dem Text zwei Konjekturen an: ἐς τοῦσχατον γὰρ ἀμαθίας Badham, ἐς γὰρ πόσον τοῦτ' ἀμαθίας Madvig. Dies sind die probabiles; in der Appendix kommen noch drei minus probabiles hinzu. Wenn man die Stelle für verdorben hält, so stammt das sicher nicht daher, weil der Ausdruck an sich anstößig erscheint; ἐς τοσοῦτον αἰκίας, θυμοῦ u. s. w. ἐλθεῖν sind ja ganz geläufige Redensarten. Wesentlich